

LENNART HJALMARSSON

Svar till Holmberg

Holmberg diskuterar i sin kommentar i huvudsak aspekter på skogsindustrins konkurrenssituation som inte berördes i min ledare men som han anser relevanta i diskussionen om användningen av vedråvaran.

Utgångspunkten för Holmbergs argumentation är att skogsindustrin idag ej befinner sig i en situation enbart styrd av marknadskrafter utan också i hög grad av politiska beslut som påverkat de ekonomiska spelreglerna på energisidan. Skogsindustrin får genom energiskatterna vara med om att betala för att öka konkurrenternas betalningsförmåga för vedråvaran.

Syftet med politiska ingrepp i resursfordelningen är emellertid ofta att upphäva "konkurrensen på lika villkor" och att skapa nya spelregler för företagen att anpassa sig till. Om det av politiska skäl anses önskvärt med ett minskat oljeberoende och en ökad användning av inhemska energiråvaror utöver vad som blir resultatet av den spontana anpassningen till givna världsmarknadspriser så är en skatt på olja och en subventioner-

ring av eldningsanläggningar för fasta branslen sannolikt ett effektivt medel. En sådan politik kommer givetvis att påverka konkurrensbetingelserna för olika branscher. Någon måste drabbas av att oljan tillmäts ett högre värde för landet än vad som framgår av dess världsmarknadspris. Energifolkpolitiken är en kostnad för ekonomin och det man som ekonom kan fråga sig är om oljeersättningspolitiken verkligen är samhällsekonomiskt lönsam. Leder ett minskat oljeberoende till en minskad sårbarhet och om så är fallet hur ser lönsamheten ut och finns det alternativa medel som till lägre kostnader kan åstadkomma samma reduktion i oljeberoendet?

Utrymmet medger inte här en diskussion av dessa frågor, men det är svaren på dessa som också är svaret på frågan om skogsindustrin befinner sig i en felaktig konkurrenssituation och inte jämförelsen mellan nettoexportvärde per m³ massaved och den oljebesparing och importkostnadsreduktion samma m³ ger upphov till vid eldning.